

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2008/615/JAI A CONSILIULUI

din 23 iunie 2008

privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30 alineatul (1) literele (a) și (b), articolul 31 alineatul (1) litera (a), articolul 32 și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Federale Germania, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Italiene, Republicii Finlanda, Republicii Portugheze, României și a Regatului Suediei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului încheiat între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale (Tratatul de la Prüm), prezenta inițiativă este înaintată, în urma consultării cu Comisia Europeană, în conformitate cu dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană, cu scopul de a încorpora conținutul dispozițiilor Tratatului de la Prüm în cadrul legal al Uniunii Europene.
- (2) Concluziile reuniunii Consiliului European de la Tampere din octombrie 1999 au confirmat nevoia de a îmbunătăți schimbul de informații dintre autoritățile competente ale statelor membre în scopul descoperirii și al cercetării infracțiunilor.
- (3) În Programul de la Haga pentru consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană din noiembrie

2004, Consiliul European și-a exprimat convingerea că, în acest scop, este necesară o abordare inovatoare a schimbului transfrontalier de informații cu caracter operativ.

- (4) Consiliul European a afirmat în consecință că schimbul unor astfel de informații ar trebui să respecte condițiile aplicabile principiului disponibilității. Acest lucru înseamnă că un reprezentant al autorităților de aplicare a legii dintr-un stat membru al Uniunii Europene care are nevoie de informații pentru a-și îndeplini atribuțiile poate obține aceste informații de la un alt stat membru și că autoritățile de aplicare a legii din celălalt stat membru care dețin aceste informații le vor pune la dispoziție în scopul declarat, ținând seama de necesitățile investigațiilor aflate în desfășurare în respectivul stat membru.
- (5) Consiliul European a stabilit data de 1 ianuarie 2008 ca dată-limită pentru realizarea acestui obiectiv din programul de la Haga.
- (6) Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de date și informații între autoritățile de aplicare a legii din statele membre ale Uniunii Europene ⁽²⁾ stabilește regulile pe baza cărora autoritățile de aplicare a legii din statele membre pot schimba rapid și eficient date și informații existente în vederea desfășurării cercetărilor penale sau a activităților de culegere și analiză a informațiilor privind fapte penale.
- (7) Programul de la Haga pentru consolidarea libertății, securității și justiției afirmă totodată că ar trebui folosite pe deplin noile tehnologii și că ar trebui acordat accesul reciproc la bazele naționale de date, menționând în același timp faptul că noile baze de date centralizate europene ar trebui create doar pe baza unor studii care au demonstrat valoarea adăugată a acestora.

⁽¹⁾ Avizul din 10 iunie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 89.

- (8) În vederea unei cooperări internaționale eficiente, este de importanță fundamentală ca schimbul de informații exacte să se poată efectua într-o manieră rapidă și eficientă. Obiectivul este acela de a introduce proceduri de promovare a unor mijloace rapide, eficiente și necostisitoare de schimb de date. În vederea utilizării în comun a acestor date, aceste proceduri ar trebui să fie supuse principiului răspunderii și ar trebui să cuprindă garanții adecvate privind acuratețea și securitatea datelor în timpul transmiterii și al stocării, precum și proceduri de înregistrare a schimbului de date și restricții privind utilizarea informațiilor schimbate.
- (9) Aceste condiții sunt îndeplinite de Tratatul de la Prüm. Pentru ca toate statele membre să poată îndeplini condițiile de fond ale programului de la Haga în termenele prevăzute de acesta, părțile esențiale ale Tratatului de la Prüm ar trebui să devină aplicabile tuturor statelor membre.
- (10) Prezenta decizie conține, așadar, dispoziții care se bazează pe principalele dispoziții ale Tratatului de la Prüm și care sunt menite să îmbunătățească schimbul de informații, prin care statele membre își acordă reciproc drepturi de acces la fișierele automatizate de date ADN, la sistemele automatizate de identificare dactiloscopică și la datele privind înmatricularea autovehiculelor. În cazul datelor provenite din fișierele naționale de date ADN și din sistemele automatizate de identificare dactiloscopică, un sistem de tip „hit/no hit” (răspuns pozitiv/negativ) ar trebui să permită statului membru care efectuează căutarea, într-o a doua etapă, să solicite date conexe specifice cu caracter personal de la statul membru care administrează fișierul și, după caz, să solicite informații suplimentare prin intermediul unor proceduri de asistență reciprocă, inclusiv acele proceduri adaptate în conformitate cu Decizia-cadru 2006/960/JAI.
- (11) Aceasta ar accelera în mod considerabil procedurile existente, permițând statelor membre să afle dacă și care stat membru deține informațiile necesare.
- (12) Compararea transfrontalieră a datelor ar trebui să deschidă o nouă dimensiune în domeniul combaterii criminalității. Informațiile obținute prin compararea datelor ar trebui să deschidă calea unor noi metode de investigare pentru statele membre și să joace, astfel, un rol crucial în sprijinirea autorităților de aplicare a legii și a autorităților judiciare din statele membre.
- (13) Normele se bazează pe interconectarea bazelor naționale de date ale statelor membre.
- (14) Sub rezerva anumitor condiții, statele membre ar trebui să poată furniza date cu caracter personal și date care nu privesc persoanele, pentru a îmbunătăți schimbul de informații în vederea prevenirii infracțiunilor și a păstrării ordinii și securității publice în cazul unor evenimente importante care au o dimensiune transfrontalieră.
- (15) În ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 12, statele membre ar putea decide să acorde prioritate combaterii infracțiunilor grave, având în vedere capacitățile tehnice limitate care sunt disponibile pentru transmiterea de date.
- (16) În plus față de îmbunătățirea schimburilor de informații, este necesar să se reglementeze și alte forme de cooperare mai strânsă între autoritățile polițienești, în special prin intermediul unor operațiuni comune de securitate (cum ar fi patrulele comune).
- (17) O mai strânsă cooperare polițienească și judiciară în materie penală trebuie însoțită de respectarea drepturilor fundamentale și, în special, a dreptului la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, care să fie garantate de modalități speciale de protecție a datelor, care ar trebui adaptate la natura specifică a diferitelor modalități de schimb de date. Astfel de dispoziții specifice privind protecția datelor ar trebui să țină seama îndeosebi de natura specifică a accesului transfrontalier online la bazele de date. Deoarece, în condițiile accesului online, statul membru care administrează fișierul nu poate să facă niciun fel de verificări prealabile, ar trebui introdus un sistem care să asigure efectuarea monitorizării ulterioare.
- (18) Sistemul hit/no hit furnizează o structură pentru compararea profilurilor anonime, în cadrul căreia se face schimb de date cu caracter personal suplimentare doar după un răspuns pozitiv; transmiterea și primirea acestor date sunt reglementate în legislația națională, inclusiv prin dispoziții privind asistența judiciară. Acest mecanism garantează existența unui sistem adecvat de protecție a datelor, prin aceasta înțelegându-se că transmiterea de date cu caracter personal către un alt stat membru necesită un nivel adecvat de protecție a datelor din partea statului membru destinatar.
- (19) Luând în considerare schimbul cuprinzător de informații și de date ce rezultă dintr-o cooperare polițienească și judiciară mai strânsă, prezenta decizie caută să garanteze un nivel corespunzător de protecție a datelor. Aceasta respectă nivelul de protecție stabilit pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, a Protocolului său adițional din 8 noiembrie 2001 și în principiile Recomandării nr. R (87) 15 a Consiliului Europei de reglementare a utilizării datelor cu caracter personal în domeniul polițienesc.

- (20) Dispozițiile privind protecția datelor cuprinse în prezenta decizie includ, de asemenea, principiile privind protecția datelor care au fost necesare datorită absenței unei decizii-cadru privind protecția datelor în cadrul pilonului al treilea. Prezenta decizie-cadru ar trebui să se aplice întregului domeniu de cooperare polițienească și judiciară în materie penală, cu condiția ca nivelul de protecție a datelor instituit de aceasta să nu fie inferior nivelului de protecție stabilit prin Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981, prin Protocolul său adițional din 8 noiembrie 2001 și să fie luată în considerare Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri către statele membre care reglementează utilizarea datelor cu caracter personal în domeniul polițienesc, chiar și în cazul în care datele nu sunt prelucrate automatizat.
- (21) Deoarece obiectivele prezentei decizii și, în special, îmbunătățirea schimbului de informații în cadrul Uniunii Europene nu pot fi realizate satisfăcător în mod izolat de către statele membre, dat fiind caracterul transfrontalier al combaterii criminalității și al problemelor de securitate, astfel încât statele membre sunt obligate să se bazeze unele pe celelalte în aceste chestiuni, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene, Consiliul poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, la care face trimitere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, în temeiul articolului 5 din Tratatul CE, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivelor obiective.
- (22) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor prevăzute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

DECIDE:

CAPITOLUL 1

ASPECTE GENERALE

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

Prin prezenta decizie, statele membre intenționează să accelereze cooperarea transfrontalieră în domeniile reglementate de titlul VI din tratat și, în special, schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de prevenire și cercetare a infracțiunilor. În acest scop, prezenta decizie cuprinde norme în următoarele domenii:

- (a) dispoziții privind condițiile și procedura de transfer automatizat al profilurilor ADN, al datelor dactiloscopice și al anumitor date referitoare la înmatricularea vehiculelor la nivel național (capitolul 2);
- (b) dispoziții privind condițiile de furnizare de date privind evenimente majore care au o dimensiune transfrontalieră (capitolul 3);

- (c) dispoziții privind condițiile de furnizare a informațiilor pentru prevenirea infracțiunilor teroriste (capitolul 4);
- (d) dispoziții privind condițiile și procedura pentru intensificarea cooperării poliției la nivel transfrontalier prin diferite măsuri (capitolul 5).

CAPITOLUL 2

ACCESUL ONLINE ȘI SOLICITĂRILE ULTERIOARE

SECȚIUNEA 1

Profiluri ADN

Articolul 2

Crearea fișierelor naționale de date ADN

- (1) Statele membre deschid și mențin fișiere naționale de date ADN în vederea cercetării infracțiunilor. În temeiul prezentei decizii, prelucrarea datelor înregistrate în aceste fișiere se efectuează în conformitate cu prezenta decizie, cu respectarea legislației naționale aplicabile procedurii respective de prelucrare.
- (2) În scopul aplicării prezentei decizii, statele membre asigură disponibilitatea datelor de referință din fișierele lor naționale de date ADN, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) prima teză. Datele de referință conțin numai profilurile ADN create din partea necodată a ADN-ului, precum și un număr de identificare. Datele de referință nu conțin nicio dată care să permită identificarea directă a persoanei vizate. Datele de referință care nu sunt atribuite niciunei persoane („profiluri ADN neidentificate”) sunt recunoscute ca atare.
- (3) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la fișierele naționale de date ADN cărora li se aplică articolele 2-6, precum și cu privire la condițiile de căutare automatizată prevăzute la articolul 3 alineatul (1), în conformitate cu articolul 36.

Articolul 3

Căutarea automatizată a profilurilor ADN

- (1) În vederea cercetării infracțiunilor, statele membre autorizează punctele naționale de contact ale celorlalte state membre, astfel cum sunt menționate la articolul 6, să aibă acces la datele de referință în fișierele lor de date ADN, autorizându-le să efectueze căutări automatizate prin compararea profilurilor ADN. Căutările pot fi efectuate numai în cazuri individuale și în conformitate cu dreptul național al statului membru solicitant.
- (2) În cazul în care o căutare automatizată arată concordanța dintre un profil ADN furnizat și un profil ADN înregistrat în fișierul analizat al statului membru destinatar, punctul național de contact al statului membru care efectuează căutarea primește o notificare automatizată a datelor de referință în raport cu care a fost identificată o concordanță. Dacă nu poate fi identificată nicio concordanță, acest fapt se notifică automatizat.

*Articolul 4***Compararea automatizată a profilurilor ADN**

(1) În vederea cercetării infracțiunilor, prin intermediul punctelor lor naționale de contact și de comun acord, statele membre compară profilurile lor ADN neidentificate cu toate profilurile ADN provenind din datele de referință ale altor fișiere naționale de date ADN. Furnizarea și compararea profilurilor se realizează în mod automatizat. Furnizarea profilurilor ADN neidentificate spre comparare nu se realizează decât în cazul în care este prevăzută de legislația națională a statului membru solicitant.

(2) În cazul în care, ca rezultat al comparării menționate la alineatul (1), un stat membru constată că profilurile ADN furnizate concordă cu orice profil din propriile sale fișiere de date ADN, acesta comunică fără întârziere punctului național de contact al celui alt stat membru datele de referință pe baza cărora a fost constatată concordanța.

*Articolul 5***Transmiterea de date suplimentare cu caracter personal și de alte informații**

În cazul în care procedurile menționate la articolele 3 și 4 indică o concordanță între profilurile ADN, furnizarea de date suplimentare cu caracter personal și de alte informații în legătură cu datele de referință se realizează în temeiul legislației naționale, inclusiv al dispozițiilor privind asistența judiciară, a statului membru solicitant.

*Articolul 6***Punctul național de contact și măsurile de punere în aplicare**

(1) Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact în scopul transmiterii datelor menționate la articolele 3 și 4. Competențele punctelor naționale de contact sunt reglementate de legislația națională aplicabilă.

(2) Măsurile de punere în aplicare, astfel cum sunt menționate la articolul 33, stabilesc detaliile tehnice ale procedurilor menționate la articolele 3 și 4.

*Articolul 7***Prelevarea de material biologic și transmiterea profilurilor ADN**

Atunci când, în cadrul unor cercetări sau al unor proceduri penale aflate în curs, lipsește profilul ADN al unei persoane determinate care se găsește pe teritoriul statului membru solicitant, statul membru solicitant acordă asistență judiciară prin prelevarea și analizarea materialului biologic al persoanei respective, precum și prin furnizarea profilului ADN obținut, dacă:

- (a) statul membru solicitant comunică scopul pentru care această procedură este necesară;
- (b) statul membru solicitant prezintă un mandat de cercetare sau o declarație emisă de autoritatea competentă, astfel cum

este prevăzută de legislația națională a statului membru respectiv, din care să rezulte că toate cerințele pentru prelevarea și analizarea materialului biologic ar fi îndeplinite în ipoteza în care persoana în cauză s-ar fi aflat pe teritoriul statului membru solicitant; și

- (c) condițiile pentru prelevarea și analizarea materialului biologic, precum și pentru transmiterea profilului ADN obținut sunt reunite, în conformitate cu dreptul statului membru solicitant.

*SECȚIUNEA 2***Date dactiloscopice***Articolul 8***Date dactiloscopice**

În vederea aplicării prezentei decizii, statele membre asigură disponibilitatea datelor de referință din fișier pentru sistemele naționale automatizate de identificare a amprentelor create în vederea prevenirii și cercetării infracțiunilor. Datele de referință conțin numai date dactiloscopice și un număr de identificare. Datele de referință nu conțin nicio dată care să permită identificarea directă a persoanei vizate. Datele de referință care nu sunt atribuite niciunei persoane („date dactiloscopice neidentificate”) trebuie să poată fi recunoscute ca atare.

*Articolul 9***Căutarea automatizată a datelor dactiloscopice**

(1) În vederea prevenirii și cercetării infracțiunilor, statele membre autorizează punctele naționale de contact ale altor state membre, astfel cum sunt menționate la articolul 11, să aibă acces la datele de referință în sistemele automatizate de identificare a amprentelor digitale pe care le-au creat în acest scop, autorizându-le să efectueze căutări automatizate prin compararea datelor dactiloscopice. Căutările pot fi efectuate numai în cazuri individuale și în conformitate cu legislația națională a statului membru solicitant.

(2) Stabilirea concordanței datelor dactiloscopice cu date de referință deținute de statul membru care gestionează fișierul se efectuează de punctul național de contact al statului membru solicitant prin intermediul transmiterii automatizate a datelor de referință necesare pentru stabilirea unei concordanțe certe.

*Articolul 10***Transmiterea de date suplimentare cu caracter personal și de alte informații**

În cazul în care procedura menționată la articolul 9 indică o concordanță între datele dactiloscopice, transmiterea de date suplimentare cu caracter personal și de alte informații în legătură cu datele de referință se realizează în temeiul legislației naționale, inclusiv al dispozițiilor privind asistența judiciară, a statului membru solicitant.

*Articolul 11***Punctul național de contact și măsurile de punere în aplicare**

(1) Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact în scopul furnizării datelor menționate la articolul 9. Competențele punctelor naționale de contact sunt reglementate de legislația națională aplicabilă.

(2) Măsurile de punere în aplicare, astfel cum sunt menționate la articolul 33, stabilesc detaliile tehnice ale procedurii descrise la articolul 9.

*SECȚIUNEA 3***Date privind înmatricularea vehiculelor***Articolul 12***Căutarea automatizată a datelor privind înmatricularea vehiculelor**

(1) În vederea prevenirii și cercetării infracțiunilor și în cursul cercetării altor infracțiuni care sunt de competența instanțelor judecătorești sau a parchetelor din statul membru care efectuează căutarea, precum și în cursul menținerii siguranței publice, statele membre autorizează punctele naționale de contact ale altor state membre, astfel cum sunt menționate la alineatul (2), să aibă acces la următoarele date naționale privind înmatricularea vehiculelor, autorizându-le să efectueze căutări automatizate în cazuri individuale:

- (a) datele privind proprietarii sau, după caz, utilizatorii; și
- (b) datele privind vehiculele.

Căutările pot fi efectuate doar prin utilizarea unui număr complet de identificare a vehiculului sau a unui număr complet de înmatriculare. Căutările pot fi efectuate numai în conformitate cu legislația națională a statului membru care efectuează căutarea.

(2) Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact în scopul furnizării datelor menționate la alineatul (1). Competențele punctelor naționale de contact sunt reglementate de legislația națională aplicabilă. Măsurile de punere în aplicare, astfel cum sunt menționate la articolul 33, stabilesc detaliile tehnice ale procedurii.

*CAPITOLUL 3***EVENIMENTE MAJORE***Articolul 13***Transmiterea datelor care nu privesc persoanele**

În vederea prevenirii infracțiunilor și a menținerii ordinii și siguranței publice în cursul evenimentelor majore care au o dimensiune transfrontalieră, în special în cazul evenimentelor

sportive sau al reuniunilor Consiliului European, statele membre își transmit reciproc, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă, date care nu privesc persoanele ce pot fi necesare în acest scop, în conformitate cu legislația națională a statului membru care transmite datele.

*Articolul 14***Transmiterea datelor cu caracter personal**

(1) În vederea prevenirii infracțiunilor și a menținerii ordinii și siguranței publice în cursul evenimentelor majore care au o dimensiune transfrontalieră, în special în cazul evenimentelor sportive sau al reuniunilor Consiliului European, statele membre își transmit reciproc, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă, date cu caracter personal, atunci când orice condamnări definitive sau alte împrejurări îndreptătesc convingerea că persoanele vizate vor săvârși infracțiuni cu ocazia evenimentelor sau că acestea prezintă un pericol pentru ordinea și siguranța publică, atât timp cât transmiterea acestor date este permisă în temeiul legislației naționale a statului membru care furnizează datele.

(2) Datele cu caracter personal pot fi prelucrate numai în scopurile prevăzute la alineatul (1) și pentru evenimentele concrete pentru care acestea au fost furnizate. Din momentul în care obiectivele prevăzute la alineatul (1) au fost sau nu mai pot fi atinse, datele transmise trebuie șterse fără întârziere. În orice situație, datele transmise trebuie șterse după cel mult un an.

*Articolul 15***Punctul național de contact**

Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact în scopul furnizării datelor menționate la articolele 13 și 14. Competențele punctelor naționale de contact sunt reglementate de legislația națională aplicabilă.

*CAPITOLUL 4***MĂSURI DE PREVENIRE A INFRAȚIUNILOR TERORISTE***Articolul 16***Transmiterea informațiilor în vederea prevenirii infracțiunilor teroriste**

(1) În vederea prevenirii infracțiunilor teroriste, în conformitate cu legislația națională și, în cazuri individuale, chiar fără a fi solicitate, statele membre pot furniza punctelor naționale de contact ale altor state membre, astfel cum se menționează la alineatul (3), datele cu caracter personal și informațiile prevăzute la alineatul (2), în măsura în care acest lucru se dovedește necesar pentru că împrejurări determinate îndreptătesc convingerea că persoanele vizate vor săvârși infracțiuni precum cele menționate la articolele 1-3 din Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

(2) Datele care urmează a fi transmise conțin numele, prenumele, data și locul nașterii, precum și o descriere a împrejurărilor care conduc la convingerea menționată la alineatul (1).

(3) Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact în vederea schimbului de informații cu punctele naționale de contact ale altor state membre. Competențele punctelor naționale de contact sunt reglementate de legislația națională aplicabilă.

(4) Statul membru care transmite datele poate stabili, în conformitate cu legislația națională, condițiile privind utilizarea unor asemenea date și informații de către statul membru destinat. Statul membru destinat este obligat să respecte aceste condiții.

CAPITOLUL 5

ALTE FORME DE COOPERARE

Articolul 17

Operațiuni comune

(1) În vederea intensificării cooperării polițienești, în cursul menținerii ordinii și securității publice și al prevenirii infracțiunilor, autoritățile competente desemnate de statele membre pot forma patrulare comune și desfășura alte operațiuni comune, în care agenți desemnați sau alți oficiali (denumiți în continuare „agenți”) din alte state membre participă la operațiuni pe teritoriul altui stat membru.

(2) În calitate de stat gazdă și în conformitate cu legislația sa națională și cu consimțământul statului membru care a dispus detașarea, fiecare stat membru poate conferi competențe de executare agenților statului membru care a dispus detașarea implicați în operațiuni comune sau, în măsura în care legea statului gazdă permite acest lucru, poate permite agenților statelor membre care au dispus detașarea să își exercite propriile competențe de executare, în conformitate cu legislația statului membru care a dispus detașarea. Asemenea competențe de executare pot fi exercitate doar sub îndrumarea și, de regulă, în prezența agenților statului gazdă. Agenții statelor membre care au dispus detașarea se supun legislației naționale a statului membru gazdă. Statul membru gazdă își asumă răspunderea pentru acțiunile acestora.

(3) Agenții statelor membre care au dispus detașarea care sunt implicați în operațiuni comune se supun instrucțiunilor date de autoritatea competentă a statului membru gazdă.

(4) Statele membre prezintă declarații, astfel cum se menționează la articolul 36, în care stabilesc aspectele practice ale cooperării.

Articolul 18

Asistența în cazul unor reuniuni de masă, dezastre și accidente grave

Autoritățile competente din statele membre își oferă asistență reciprocă, în conformitate cu legislația națională, în cazul unor reuniuni de masă, dezastre și în cazul altor evenimente majore, precum și în cazul unor accidente grave, urmărind să prevină infracțiunile și să mențină ordinea și siguranța publică prin:

- (a) notificarea reciprocă și cât mai promptă a unor asemenea situații cu impact transfrontalier, precum și prin schimbul oricăror informații relevante;
- (b) adoptarea și coordonarea măsurilor de poliție necesare pe propriul teritoriu în situațiile cu impact transfrontalier;
- (c) pe cât posibil, detașarea de agenți, specialiști și consilieri și punerea la dispoziție de echipament, la cererea statului membru pe al cărui teritoriu a apărut situația respectivă.

Articolul 19

Folosirea armamentului, a munițiilor și a echipamentelor

(1) Agenții dintr-un stat membru care a dispus detașarea care participă la o operațiune comună pe teritoriul unui alt stat membru în conformitate cu articolul 17 sau 18 își pot purta uniforme naționale pe teritoriul aceluia stat. Agenții pot avea asupra lor armamentul, muniția și echipamentele care le sunt permise în conformitate cu legislația națională a statului membru care a dispus detașarea. Statul membru gazdă poate interzice portul anumitor arme, muniții sau echipamente de către agenții unui stat membru care a dispus detașarea.

(2) Statele membre prezintă declarațiile prevăzute la articolul 36 în care enumeră armele, muniția și echipamentele care pot fi folosite doar în legitimă apărare sau pentru apărarea altor persoane. Agentul statului membru gazdă care se află la comanda efectivă a operațiunii poate permite, în anumite cazuri și în conformitate cu legislația națională, folosirea armamentului, a muniției și a echipamentelor și în alte scopuri decât cele prevăzute la prima teză. Folosirea armelor, a muniției și a echipamentelor este reglementată de legislația statului gazdă. Autoritățile competente se informează reciproc cu privire la armamentul, muniția și echipamentele permise și cu privire la condițiile în care pot fi folosite.

(3) În cazul în care agenții dintr-un stat membru folosesc, într-o acțiune întreprinsă în conformitate cu prezenta decizie, vehicule pe teritoriul unui alt stat membru, aceștia se supun aceluiași reguli privind traficul rutier care se aplică și agenților statului membru gazdă, inclusiv în ceea ce privește dreptul la liberă trecere și orice privilegii speciale.

(4) Statele membre prezintă declarațiile menționate la articolul 36, în care stabilesc aspectele practice ale folosirii armamentului, a muniției și a echipamentelor.

Articolul 20

Protecția și asistența

Statele membre trebuie să ofere agenților altor state membre care traversează frontiera, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, aceeași protecție și asistență ca și propriilor lor agenți.

Articolul 21

Regulile generale cu privire la răspunderea civilă

(1) Atunci când agenți ai unui stat membru desfășoară operațiuni într-un alt stat membru în conformitate cu articolul 17, statul membru din care provin răspunde pentru orice prejudicii cauzate de aceștia în cursul operațiunilor lor, în conformitate cu legislația statului membru pe teritoriul căruia își desfășoară operațiunile.

(2) Statul membru pe al cărei teritoriu s-au produs prejudiciile menționate la alineatul (1) repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de proprii săi agenți.

(3) În cazul menționat la alineatul (1), statul membru ai cărui agenți au cauzat prejudicii unei persoane de pe teritoriul unui alt stat membru rambursează acestuia din urmă totalitatea sumelor pe care le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.

(4) Atunci când agenți ai unui stat membru desfășoară operațiuni într-un alt stat membru conform articolului 18, statul membru gazdă răspunde pentru orice prejudicii cauzate de aceștia în cursul operațiunilor lor, în conformitate cu legislația sa națională.

(5) Atunci când prejudiciile menționate la alineatul (4) s-au produs ca urmare a unei fapte săvârșite din culpă gravă sau cu intenție, statul membru gazdă poate solicita statului membru care a dispus detașarea rambursarea oricăror sume pe care le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite a fi despăgubite în numele acestora.

(6) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terțe părți și cu excepția alineatului (3), fiecare stat membru se abține în cazul prevăzut la alineatul (1) de a pretinde de la un alt stat membru rambursarea despăgubirilor pentru prejudiciile suferite.

Articolul 22

Răspunderea penală

Agenților care acționează pe teritoriul altui stat membru în conformitate cu prezenta decizie li se aplică același tratament ca și celor care aparțin statului membru gazdă în ceea ce privește orice infracțiuni care ar putea fi săvârșite de aceștia sau care ar putea fi săvârșite împotriva lor, cu excepția cazului în care se prevede altfel într-un alt acord cu caracter obligatoriu pentru statele membre în cauză.

Articolul 23

Raporturile de muncă

Agenții care acționează pe teritoriul altui stat membru, în conformitate cu prezenta decizie, rămân supuși dispozițiilor din

legislația muncii aplicabile în propriul lor stat membru, în special în ceea ce privește normele de disciplină.

CAPITOLUL 6

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND PROTECȚIA DATELOR

Articolul 24

Definiții și domeniu de aplicare

- (1) În înțelesul prezentei decizii:
- (a) „prelucrarea datelor cu caracter personal” înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni care sunt efectuate cu privire la datele cu caracter personal, indiferent dacă se realizează sau nu prin mijloace automatizate, precum culegerea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, sortarea, recuperarea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin furnizare, diseminarea sau punerea la dispoziție în alt mod, alinierea, combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea datelor. Prelucrarea, în sensul prezentei decizii, include comunicarea, indiferent dacă există sau nu „hit” (răspuns pozitiv);
- (b) „procedura de căutare automatizată” înseamnă accesul direct la bazele de date automatizate ale altui organism, în cazul în care răspunsul în urma procedurii de căutare este complet automatizat;
- (c) „catalogare” înseamnă marcarea datelor cu caracter personal stocate, fără a avea ca scop limitarea prelucrării lor ulterioare;
- (d) „blocare” înseamnă marcarea datelor cu caracter personal stocate, cu scopul de a limita prelucrarea lor ulterioară.
- (2) Următoarele dispoziții se aplică datelor care sunt sau au fost furnizate în conformitate cu prezenta decizie, cu excepția cazului în care se prevede altfel în capitolele anterioare.

Articolul 25

Nivelul de protecție a datelor

(1) În privința prelucrării datelor cu caracter personal, care sunt sau au fost furnizate conform prezentei decizii, fiecare stat membru garantează un nivel de protecție a datelor cu caracter personal în legislația sa națională, cel puțin egal cu cel rezultat din Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981 și din Protocolul său adițional din 8 noiembrie 2001, luând astfel în considerare Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre care reglementează utilizarea datelor cu caracter personal în domeniul polițienesc, chiar și în cazul în care datele nu sunt prelucrate automatizat.

(2) Transmiterea datelor cu caracter personal reglementată de prezenta decizie nu poate avea loc decât după ce dispozițiile prezentului capitol au fost puse în aplicare în legislația națională aplicabilă pe teritoriile statelor membre implicate în această transmitere. Consiliul decide în unanimitate dacă această condiție a fost îndeplinită.

(3) Alineatul (2) nu se aplică acelor state membre în care transmiterea de date cu caracter personal reglementată de prezenta decizie a început deja ca urmare a Tratatului de la Prüm din 27 mai 2005 încheiat între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale („Tratatul de la Prüm”).

Articolul 26

Scopul

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către statul membru destinat are permisă doar pentru scopul pentru care au fost furnizate, în conformitate cu prezenta decizie. Prelucrarea în alt scop este permisă numai cu autorizarea prealabilă a statului membru care administrează fișierul și doar cu respectarea legislației naționale a statului membru destinat. O astfel de autorizație poate fi acordată cu condiția ca prelucrarea în alte scopuri să fie permisă de legislația națională a statului membru care administrează fișierul.

(2) Prelucrarea datelor furnizate conform articolelor 3, 4 și 9 de către statul membru care efectuează căutarea sau compararea este permisă doar pentru:

- (a) a stabili dacă profilurile ADN sau datele dactiloscopice comparate concordă;
- (b) a pregăti și înainta o cerere formulată de organele de poliție sau judiciare în vederea acordării de asistență juridică în concordanță cu legislația națională, dacă aceste date concordă;
- (c) a efectua o înregistrare, în sensul articolului 30.

Statul membru care administrează fișierul poate prelucra datele furnizate în conformitate cu articolele 3, 4 și 9 numai atunci când este necesar în scopul comparării, al furnizării răspunsurilor automatizate la căutări sau al înregistrării în conformitate cu articolul 30. Datele furnizate sunt șterse îndată după compararea datelor sau după răspunsurile automatizate la căutări, în afara cazului în care este necesară continuarea prelucrării datelor în scopurile menționate la literele (b) și (c) din primul paragraf.

(3) Datele furnizate în conformitate cu articolul 12 pot fi utilizate de către statul membru care administrează fișierul numai atunci când acest lucru este necesar în scopul furnizării răspunsurilor automatizate la procedurile de căutare sau al înregistrării în conformitate cu articolul 30. Datele furnizate sunt șterse îndată după transmiterea răspunsurilor automatizate la căutări, în afara cazului în care este necesară continuarea prelucrării în vederea înregistrării în conformitate cu articolul 30. Statul membru care efectuează căutarea poate folosi datele primite ca răspuns numai pentru procedura pentru care a fost efectuată căutarea.

Articolul 27

Autoritățile competente

Datele cu caracter personal furnizate pot fi prelucrate doar de către autoritățile, organismele și instanțele cu atribuții care servesc realizării scopurilor prevăzute la articolul 26. În special, datele pot fi furnizate altor entități doar cu autorizarea prealabilă din partea statului membru furnizor și în conformitate cu legislația statului membru destinat.

Articolul 28

Acuratețea, relevanța actuală și perioada de stocare a datelor

(1) Statele membre asigură acuratețea și relevanța actuală a datelor cu caracter personal. Dacă *ex officio* sau dintr-o notificare a persoanei vizate rezultă că au fost furnizate date incorecte sau date care nu ar fi trebuit să fie furnizate, acest fapt este notificat de îndată statului sau statelor membre destinate. Statul sau statele membre în cauză sunt obligate să corecteze sau să șteargă datele. De asemenea, datele cu caracter personal furnizate sunt corectate dacă se descoperă că sunt incorecte. Dacă organismul destinat are motive să creadă că datele furnizate sunt incorecte sau ar trebui șterse, autoritatea care le-a furnizat este informată de îndată despre aceasta.

(2) Datele a căror acuratețe este contestată de persoana vizată sau a căror acuratețe sau lipsă de acuratețe nu poate fi stabilită trebuie să fie marcate cu un steguleț la cererea persoanei vizate, în conformitate cu legislația națională a statelor membre. Dacă există un steguleț, acesta poate fi înlăturat în conformitate cu legislația națională a statelor membre și numai cu permisiunea persoanei vizate sau pe baza unei hotărâri a instanței judecătorești competente sau a autorității independente de protecție a datelor.

(3) Datele cu caracter personal furnizate care nu ar fi trebuit furnizate sau primite se șterg. Datele care sunt legal furnizate și primite se șterg:

- (a) dacă nu sunt sau nu mai sunt necesare pentru scopul pentru care au fost furnizate; dacă datele cu caracter personal au fost furnizate fără a fi solicitate, organismul destinat verifică de îndată dacă sunt necesare în scopul pentru care au fost furnizate;
- (b) după expirarea termenului maxim de păstrare a datelor prevăzut de legislația națională a statului membru care furnizează datele, atunci când organismul care a furnizat datele a informat organismul destinat cu privire la acel termen maxim la momentul furnizării datelor.

Atunci când există motive să se creadă că ștergerea ar prejudicia interesele persoanei vizate, datele sunt blocate, în loc să fie șterse, în conformitate cu legislația națională. Datele blocate pot fi furnizate sau utilizate doar în scopul care a împiedicat ștergerea lor.

Articolul 29

Măsuri tehnice și organizatorice de asigurare a protecției și securității datelor

- (1) Organismele care furnizează date și organismele destinate iau măsurile necesare pentru a asigura protecția eficientă a datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau neautorizate, pierderii accidentale, accesului neautorizat, modificării neautorizate sau accidentale și divulgării neautorizate.
- (2) Elementele specificațiilor tehnice ale procedurii de căutare automatizată sunt reglementate prin măsurile de punere în aplicare menționate la articolul 33, care garantează că:
- (a) sunt luate măsuri tehnice de ultimă generație în vederea asigurării protecției și securității datelor, în special a confidențialității și integrității acestora;
- (b) atunci când se recurge la rețele general accesibile sunt utilizate proceduri de criptare și autorizare recunoscute de autoritățile competente; și
- (c) poate fi verificată admisibilitatea căutărilor, în conformitate cu articolul 30 alineatele (2), (4) și (5).

Articolul 30

Introducerea în evidență și înregistrarea; norme speciale care reglementează transmiterea automatizată și neautomatizată

- (1) Fiecare stat membru garantează că fiecare transmitere neautomatizată și fiecare primire neautomatizată de date cu caracter personal de către organismul care administrează fișierul și de către organismul care efectuează căutarea este introdusă într-o evidență pentru a verifica admisibilitatea transmiterii. Luarea în evidență oferă următoarele informații:
- (a) motivul furnizării datelor;
- (b) datele furnizate;
- (c) data furnizării; și
- (d) numele sau codul de identificare al organismului care efectuează căutarea și al organismului care administrează fișierul.
- (2) Următoarele dispoziții se aplică în cazul căutărilor automatizate de date în temeiul articolelor 3, 9 și 12 și al comparațiilor automatizate de date în conformitate cu articolul 4:
- (a) numai agenții punctelor naționale de contact, posesori ai unei autorizații speciale, pot efectua căutări sau comparații automatizate de date. Lista agenților autorizați să efectueze căutări sau comparații automatizate de date se pune la dispoziție la cerere autorităților de supraveghere menționate la alineatul (5), precum și celorlalte state membre.

- (b) fiecare stat membru se asigură că fiecare transmitere și primire de date cu caracter personal de către organismul care administrează fișierul și de către organismul care efectuează căutarea este înregistrată, comunicând, de asemenea, existența sau lipsa unui „hit” (răspuns pozitiv). Înregistrarea conține următoarele informații:
- (i) datele furnizate;
- (ii) data și ora exactă a furnizării; și
- (iii) numele sau codul de identificare al organismului care efectuează căutarea și al organismului care administrează fișierul.

Organismul care efectuează căutarea înregistrează, de asemenea, motivul căutării sau al transmiterii, precum și semnul de identificare al agentului care a efectuat căutarea și al celui care a solicitat căutarea sau transmiterea.

- (3) La cererea autorităților competente în domeniul protecției datelor din statele membre în cauză, organismul de înregistrare comunică de îndată datele înregistrate, în cel mult patru săptămâni de la data primirii cererii. Datele înregistrate pot fi utilizate doar în următoarele scopuri:

- (a) monitorizarea protecției datelor;
- (b) asigurarea securității datelor.

- (4) Datele înregistrate sunt protejate prin adoptarea unor măsuri adecvate împotriva utilizării neautorizate și a altor forme de utilizare incorectă și sunt păstrate timp de doi ani. După expirarea perioadei de păstrare a datelor, datele înregistrate sunt șterse imediat.

- (5) Responsabilitatea controalelor juridice în ceea ce privește transmiterea sau primirea de date cu caracter personal aparține autorităților independente de protecție a datelor sau, dacă este cazul, autorităților judiciare din statele membre în cauză. Oricine poate solicita acestor autorități să verifice legalitatea prelucrării datelor în legătură cu propria persoană, în conformitate cu legislația națională. În afara unor astfel de solicitări, aceste autorități și organismele de înregistrare efectuează controale prin sondaj în ceea ce privește legalitatea furnizărilor, folosind bazele de date respective.

Autoritățile independente de protecție a datelor păstrează pentru inspecție rezultatele unor astfel de controale timp de 18 luni. După expirarea acestei perioade, rezultatele în cauză sunt șterse de îndată. Fiecărei autorități de protecție a datelor i se poate solicita de către autoritatea independentă de protecție a datelor dintr-un alt stat membru să își exercite atribuțiile în conformitate cu legislația națională. Autoritățile independente de protecție a datelor din statele membre îndeplinesc sarcinile de inspecție necesare cooperării, în special prin intermediul unui schimb de informații relevante.

Articolul 31

Articolul 34

Drepturile la informații și despăgubiri ale persoanelor vizate**Costurile**

(1) La cererea persoanei vizate, în conformitate cu legislația națională, acesteia îi sunt oferite informații, în conformitate cu legislația națională, după dovedirea identității sale, fără cheltuieli excesive, folosind un limbaj inteligibil și fără întârzieri inacceptabile, privind datele prelucrate în ceea ce privește persoana sa și originea acestor date, destinatarul sau grupul de destinatari, scopul prelucrării și, în cazul în care acest lucru e necesar în conformitate cu legislația națională, temeiul juridic al prelucrării. De asemenea, persoana vizată are dreptul de a solicita ca datele inexacte să fie corectate și ca datele prelucrate în mod ilegal să fie șterse. Mai mult decât atât, statele membre se asigură că, în cazul încălcării drepturilor sale legate de protecția datelor, persoana vizată poate adresa în mod efectiv o plângere unei instanțe judecătorești independente în sensul articolului 6 alineatul (1) din Convenția europeană a drepturilor omului sau unei autorități independente de supraveghere, în sensul articolului 28 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, fiindu-i oferită posibilitatea de a solicita despăgubiri sau de a căuta o altă formă de reparație legală. Normele detaliate privind procedura de exercitare a acestor drepturi și motivele restrângerii dreptului de acces sunt reglementate prin dispozițiile relevante ale legislației naționale a statului membru în care persoana vizată își exercită drepturile.

Fiecare stat membru suportă cheltuielile operaționale angajate de autoritățile sale în legătură cu punerea în aplicare a prezentei decizii. În situații speciale, statele membre în cauză pot stabili de comun acord modalități diferite.

Articolul 35

Relațiile cu alte instrumente

(2) În cazul în care un organism dintr-un stat membru a furnizat date cu caracter personal în temeiul prezentei decizii, organismul destinat dintr-un alt stat membru nu poate invoca inexactitatea datelor furnizate drept motiv pentru a se sustrage răspunderii care îi revine față de partea vătămată, în conformitate cu legislația națională. În cazul în care organismul destinat este obligat la plata de despăgubiri ca urmare a faptului că a utilizat date incorecte furnizate, organismul care a furnizat datele restituie organismului destinat întreaga sumă plătită ca despăgubiri.

(1) Pentru statele membre în cauză, dispozițiile relevante ale prezentei decizii se aplică în locul dispozițiilor corespunzătoare din Tratatul de la Prüm. Oricare alte dispoziții ale Tratatului de la Prüm rămân aplicabile între părțile contractante ale Tratatului de la Prüm.

(2) Fără a aduce atingere angajamentelor asumate în baza altor acte adoptate în conformitate cu titlul VI din tratat:

(a) Statele membre pot continua să aplice acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale privind cooperarea transfrontalieră care sunt în vigoare la data adoptării prezentei decizii, în măsura în care astfel de acorduri sau înțelegeri nu sunt incompatibile cu obiectivele prezentei decizii.

(b) Statele membre pot încheia sau pune în aplicare acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale privind cooperarea transfrontalieră, după intrarea în vigoare a prezentei decizii, în măsura în care aceste acorduri sau înțelegeri prevăd extinderea sau amplificarea obiectivelor prezentei decizii.

(3) Acordurile și înțelegerile menționate la alineatele (1) și (2) nu pot afecta relațiile cu statele membre care nu sunt părți la acestea.

(4) În termen de patru săptămâni de la data la care prezenta decizie începe să producă efecte, statele membre informează Consiliul și Comisia în legătură cu acordurile sau înțelegerile existente, în sensul alineatului (2) litera (a), pe care doresc să le aplice în continuare.

(5) De asemenea, statele membre informează Consiliul și Comisia în legătură cu toate noile acorduri sau înțelegeri, în sensul alineatului (2) litera (b), în termen de trei luni de la semnarea acestora sau, în cazul instrumentelor semnate înainte de adoptarea prezentei decizii, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a acestora.

(6) Prezenta decizie nu aduce atingere acordurilor sau înțelegerilor bilaterale sau multilaterale între statele membre și statele terțe.

(7) Prezenta decizie nu aduce atingere acordurilor existente privind asistența judiciară sau recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești.

Articolul 32

Informații solicitate de statele membre

Statul membru destinat informează, la cerere, statul membru care furnizează datele cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal furnizate și la rezultatele obținute.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 33

Măsurile de punere în aplicare

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată după consultarea Parlamentului European, adoptă măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei decizii la nivelul Uniunii.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

*Articolul 36***Punerea în aplicare și declarațiile**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii în termen de un an de la data la care prezenta decizie începe să producă efecte, cu excepția dispozițiilor din capitolul 2 în privința cărora statele membre iau măsurile necesare în termen de trei ani de la data la care prezenta decizie și decizia Consiliului privind punerea în aplicare a acesteia încep să producă efecte.

(2) Statele membre informează Secretariatul General al Consiliului și Comisia cu privire la punerea în aplicare a obligațiilor care le sunt impuse în baza prezentei decizii și transmit declarațiile prevăzute de prezenta decizie. Odată cu transmiterea acestui text, statul membru poate preciza că va aplica de îndată prezenta decizie în raporturile sale cu acele state membre care au transmis aceeași notificare.

(3) Declarațiile depuse în conformitate cu alineatul (2) pot fi modificate în orice moment prin intermediul unei declarații înaintate Secretariatului General al Consiliului. Secretariatul

General al Consiliului trimite declarațiile primite statelor membre și Comisiei.

(4) Pe baza acestor informații și a altor informații puse la dispoziție de către statele membre, la cerere, Comisia prezintă Consiliului un raport până la 28 iulie 2012 privind punerea în aplicare a prezentei decizii, însoțit de propunerile referitoare la orice alte evoluții ulterioare.

*Articolul 37***Intrarea în vigoare**

Decizia începe să producă efecte în termen de douăzeci de zile de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 23 iunie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

I. JARC